

nenosím silonky som svetloplachá

medzi nami
zívajú natrúsené
hodiny
playlisty drhnú dlážky
medzihrami v rytme metronómu
zásadne akousi kyselinou

a husľové kľúče sú ešte len kľbká
sotva vyliahnuté v zámkoch
na dačích nôžkach

nerozmotávať, prudko návykové!

raz budem zodpovednou
a matkou
teraz ti zatrhnem ariadninu niť
a ostatné

nechty v silonkách

po žilách sa neuteká

veslujeme slákmi
čo si vygeneroval
zbytočne naťahovali leto a čas

premokajú vertikálne, my horizontálne
možno sme sa nemali nalodiť
do kalichov
artérie sú zradné v krvi
celou cestou vypľúvajú plazmu
alebo puklice

v zákrutách sa nám zjavujú
skrz známe tváre
odrazíme sa v nich

sme pokrvné doštičky
čo bývali mólom
kým skončili na mól

nie sme takí bežní
iba bežnejší

v našom parku raz bude žihadielko

chôdza vzpriamená

2x esovito prehnuté chrbty

parky sa takto dotýkajú lýtok

ešte nedorástli po stehná

ale už tušia o akomsi

nanebovzatí

zbalil si papier, nožnice, kameň a mňa

peniaze do úst nepatria

stále sme na vážkach

sú naivné a pristáli by na všetko

na vine sú aj tak hojdačky

pýtajú heslo

ty hore, ja dolu

pretočme list. PLAY

Magdaléna Martišková